

Η λιτανεία του Επιταφίου του Μητροπολιτικού Ναού Κερκύρας

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων](#)

Προεξάρχοντας του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων κ. Νεκταρίου τελέστηκε το βράδυ της Μεγάλης Παρασκευής 10 Απριλίου 2026 η περιφορά του Επιταφίου του Μητροπολιτικού Ναού Υπεραγίας Θεοτόκου Σπηλαιωτίσσης Κερκύρας, με την συμμετοχή των αρχών του τόπου, των τριών φιλαρμονικών της πόλεως, της Χορωδίας του Μητροπολιτικού Ναού και την παρουσία χιλιάδων λαού, τόσο Κερκυραίων όσο και επισκεπτών.

Στην καθιερωμένη δέηση στο Πεντοφάναρο, στο κέντρο της παλαιάς πόλης, ο

Μητροπολίτης Κερκύρας, προσφωνώντας τους πιστούς, τόνισε, μεταξύ άλλων, τα εξής: «Μέσα στη βαθειά κατανυκτική αυτή ώρα, στην οποία οι χιλιάδες πιστών της Εκκλησίας μας, κρατώντας το αγιοκέρι στα χέρια τους, συνοδεύουν τον Επιτάφιο του Κυρίου μας, η σκέψη μας στρέφεται σε δύο μορφές που λάμπουν μέσα στο σκοτάδι της ημέρας: τον Νικόδημο και τον Ιωσήφ τον από Αριμαθαίας.

Δυο άνθρωποι μέχρι εκείνη τη στιγμή κινούνταν με προσοχή, ίσως και φόβο. Ο Νικόδημος που επισκέφτηκε νύχτα τον Χριστό. Ο Ιωσήφ, κρυφός μαθητής, «διά τον φόβον των Ιουδαίων». Κι όμως, την πιο κρίσιμη στιγμή, όταν όλα φαίνονταν χαμένα, όταν οι μαθητές είχαν σκορπίσει, όταν η εξουσία είχε επιβληθεί και ο φόβος κυριαρχούσε, αυτοί οι δύο τόλμησαν. Ο Ιωσήφ πήγε στον Πιλάτο και ζήτησε το σώμα Εκείνου που είχε καταδικαστεί ως εγκληματίας και μαζί με τον Νικόδημο κατέβασαν τον Κύριό μας από τον Σταυρό, Εκείνον που είχε καταδικαστεί ως εγκληματίας. Τόλμησαν λοιπόν να ταυτιστούν με τον Εσταυρωμένο, αφηφώντας την κοινωνική κατακραυγή, τον κίνδυνο, ίσως και την ίδια τους τη θέση, την ασφάλεια, τη ζωή. Δεν είπαν λόγια, έκαναν την τόλμη τους πράξη. Δεν έμειναν στη σιωπή. Νίκησαν τον φόβο. Δεν υπολόγισαν το κόστος. Προχώρησαν με πίστη, με θάρρος, με αγάπη.

Σήμερα αναρωτιόμαστε; Πού είναι αυτή η τόλμη; Πού είναι εκείνοι που θα ομολογήσουν τον Χριστό μέσα σε έναν σύγχρονο, εχθρικό κλίμα που έχει διαμορφωθεί από πολλές πλευρές, από αντίθετους και αντιχριστιανικούς νόμους, που νομοθετεί η σύγχρονη εξουσία και επικυρώνει δυστυχώς η δικαιοσύνη. Γιατί δεν αντιδρούμε όταν η πίστη χλευάζεται και διά των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης διαφημίζεται το στρώσιμο τραπεζιών, σήμερα, Μεγάλη Παρασκευή, από αθέους οι οποίοι προκαλούν και προσκαλούν τους χριστιανούς στη δική τους αθεία και παραφροσύνη; Όταν η Εκκλησία αμφισβητείται από κέντρα εξουσίας και η αλήθεια του Ευαγγελίου παραμερίζεται;

Ζούμε δυστυχώς σε μια εποχή στην οποία ο φόβος και η κοινωνική κατακραυγή κάνουν την πίστη να περιθωριοποιείται, αλλά είμαστε και εμείς οι χριστιανοί ηττοπαθείς, κρύβουμε την πίστη μας, αντί να υπερασπιζόμαστε την αλήθεια, αντί να στεκόμαστε με παρρησία απέναντι στα άθεα και αντιχριστιανικά ρεύματα.

Ο Νικόδημος και ο Ιωσήφ δεν περίμεναν άλλες, κατάλληλες συνθήκες. Έδρασαν στις πιο δύσκολες ώρες του φόβου και του διωγμού. Έγιναν έτσι παράδειγμα αιώνιο. Ας τους μιμηθούμε λοιπόν, όχι με μεγάλα λόγια, αλλά με μικρές καθημερινές πράξεις θάρρους, με ομολογία πίστεως, με αγάπη προς τον Χριστό.

Ο Χριστός δεν ζητά τα πλήθη των ανθρώπων. Ζητά καρδιές θαρραλέες. Ζητά ανθρώπους που ακόμη και μέσα στη ζοφώδη νύχτα του διωγμού Του, θα Τον

αναγνωρίσουν και θα Τον τιμήσουν».

Ο κ. Νεκτάριος ευχήθηκε, τέλος, καλή ανάσταση τόσο προς τους άρχοντες, όσο και προς τον λαό και τους επισκέπτες του νησιού.

